15. Sii nell peab otsitas, et kahi mitte ju
tiks to seda, sõs temb kalle palen ka
pôhä.

16. Iga sõnne sõnnes pôhjal peab „vana-poi
altres õpetaja korran olema, jõ sa
seda nätte soovib seio sii peab kät
augega kõrvase ramme vaatama, sõ
piab to „seda" nõgema.

17. Kahe, mida vana-pagan õõsel kiire
tavad, saava järgmisel kombel an
6:

„Sii nätte om, et vana-poig kõnil
kahel onna vaka kuivatab; mis ik
õõsel jõnnib, sii sinimetule nätte
om, sõs vätte õrja ik, pista omale
taasse prangid, saale, vätte selg
palaij, lina, ütten jõ „vana-poig"
manu, nos to vaka kuivatab; viska
õrja isel üits otsa tule pôhi, kõne
— palaja pôhi, mida onna tule sis
maha peab laskama; sõs o ole mu
sii sõne aga tõisel ommunul si
na, vätte palgiga, mis jõbe sõ
õrja isel mõõda sõnne pôhi om
järanu, vaka selga jõ sii ma di
Taasse peab selle pôrist saale pane
ma, et sõs vana-poig onna vaka jõ

1. Kadaa poig onna kuleval naist nätte näeb.

Sõnib naanniku onna kuleval naist nätte
sõs piab temo seda Saulu peal pa õõse
jõgemisel müsil tegema:
Temo piab ilma kellegi tõise teädmata
sinna kuja minema kas kedagi sinna
e ole, sõs piib raamatu omale ette
võtma jõ seda lugema; piigi omale
pa ette seädma. —
Om to raamatust kolm salmi õra lug
nu, sõs piab to piigile vaatama, kõne
kõrd jõlle kuus edasi lugemise jõrgi
jõ kolmas kõrd üttesooma lugemise jõr
gi. —
Pôba edimese kõrra vaatamise jõrgi
piab piigile mitmel sugu loomа
jõ sinnase-kuja taolisi immetüsi
ette tulema; kõne kõrra ajal aga tahe
vat raamatust kinni panna jõ nõrg
kuni tõise tuba minda ümmer mis sinna
seda aga mis naanniku lugeja ümmer
ümmust e tohi to mitte tähele pan
na, muid naisiden onna asjõ toimetama
kolmanda kõrra vast piab vatsdama mis
piigile ette tulema. —
Torraatum om piigile üits mees, kes seda
alused temmo, praatse jutte jõrgi, jõ
temale tulleb onna korjatütrus piigile
ette, mille peale temo alles ütleme:
„Vana korjatütrus liarto! kas sis piab
sinna naine olema." Sõs om temale